

További címjavaslatok: Út az Úrhoz, Számvetés és tervezés – Gondolatok a megújulásról, A kölcsönös szeretet és a testvéri közösség dokumentuma.

TE IS LEHETSZ SZTÁR!

Tűz találkozó fiataloknak az Urániában

Április 9-én, 176-tól olyan dolog történik az Uránia Filmszínházban, amire ott még nem volt példa. A nagyterem színpadán egész este fiatalok tesznek majd tanúságot Jézusba vetett hitükről – zenével, prózában és sok kreatív ötlettel – érdeklődő kortársaik előtt. A „*Te is lehetsz sztár*” mottót a hely ihlette, s egész este arról lesz szó, hogy vajon mi adhat igazi fényt, ragyogást, világosságot az ember életének.

Erről beszélnek majd azok a vendégek is, akik életüket reflektorok kereszttüzében élik, mint például *Süveges Gergő* televíziós személyiség és *Zámbori Soma* színművész. Néhány rövid filmbejátszás erejéig olyan sztárok is megjelennek majd, mint *Alex*, az oroszán (*Madagaszkár*) és *Jim Chaviezel (Passió)*. Olyan fiatalok is vallanak majd hitükről *Marti Zoltán*, az MTVA fiatal szerkesztőjének mikrofonja előtt, akiket megcsapott egy „csillogó” életforma varázsa, de aztán a valódi értékek felé fordultak. Így megszólal *Kiss Brigitta*, a beszédes nevű *Pure Fashion (Tiszta Divat)* szolgálat ifjú munkatársa, és *Pulay Vince* is, aki végül nem világi rock-zenészként találta meg a boldogságot.

A fiatalos dicsőítő zene nagy szerepet játszik majd az est folyamán, garantálva, hogy a pörgős program egyre mélyebb spirituális tartalmat hordozzon. Az est végén *Kunszabó Anna*, a *Fúzió Közösség* társvezetője foglalja össze az evangéliumot, és mód lesz arra is, hogy a jelenlévők közös imádságban vallják meg hitüket. Az estét még több zene, és személyes közbenjáró imaszolgálat zárja majd.

A Tűz evangelizációk sorozata 1997 óta zajlik Budapesten és szerte a Kárpát-medencében. Az elmúlt majd’ húsz évben az *Új Jeruzsálem Katolikus Közösség* programjaként fiatalok és idősebbek sokasága került közelebb e szolgálat által az Úr Jézushoz. Április eleji találkozójukat most több ifjúsági közösséggel és kezdeményezéssel együttműködésben – *Fúzió, Lelkes Napok, Pure Fashion* -- készítik elő, fő támogatójuk pedig az *Esztergom-Budapesti Főegyházmegeve*.

A belépés minden fiatal számára ingyenes, a szervezők szeretettel várnak minden érdeklődőt a várhatóan jó hangulatú és tartalmas programra. Hiszen nagyszerű lenne, ha mindenki számára fény derülne az est kissé talányos bibliai mottójának értelmére: „*Ragyognotok kell, mint csillagoknak a mindenségben!*”

Kunszabó Zoltán

KEDVES TESTVÉREK!

Örömmel jelzem, hogy Főpásztorunk szándéka szerint ez évben is megrendezésre kerül Pünkösdhétfőn Máriaremetén a Karizmák ünnepe. Várjuk plébániák, ill. a közösségek jelentkezését, akik egy-egy sátorban adnak hírt életükről. Mivel az **irgalmasság** a központi téma, jó lenne, hogy valamilyen formában a szeretet-gyakorlás, karitás is hangsúlyos lenne a programban.

Hívjuk és várjuk az iskolákat és karitatív szervezetek is. Szokás szerint lehet jelentkezni színpadi programra is színdarabbal, zenei vagy táncos produkcióval.

Idén Bíboros atya vezetésével végigjárjuk az **irgalmasság keresztútját** úgy, hogy a parkban kapukat helyezünk el és mindegyik megálló az irgalmasság testi és lelki cselekedeteire hívja föl a figyelmet. Utolsóként a **kegytemplom kapuját lépjük át** azzal a szándékkal, hogy búcsút nyerjünk, majd **szentmise**.

A bűnbánat szentségére is hangsúlyt szeretnénk helyezni, ezért amennyiben a Főtisztelendő Atya néhány óra gyóntatás tud vállalni a délelőtti folyamán, azzal jót tenne az egész közösségnek.

Kérjük, hogy a kim.katolikus.net/karizmakunnepe oldalon **április 1-jétől** elérhető online jelentkezéseket (sátras bemutatkozás, önkéntes, színpadi műsor) és tájékoztatót használja.

Várjuk látogatóként a plébánia híveit, öregeket, fiatalokat, gyerekeket, családokat. *Blanckenstein Miklós pasztorális helynök*

Tizenhat évvel ezelőtt, a plébániai búcsú napján (2000. március 19.) jelent meg a „Budapest-Józsefvárosi Szent József Plébánia I. Plébániai Zsinata” című kiadvány, amely négy fejezetben foglalta össze az egyházközség legfontosabb problémáit és teendőit. Az „Előszó” szerzője Bajzáth Ferenc atya, akkori plébánosunk, a „Lelki élet” fejezet Bartha Angéla hitoktató, szociális testvér, a „Hitoktatás” Szaszko Jánosné hitoktató, a „Szociális és karitatív munka” Quirin Károlyné Ágnes hitoktató, a „Társadalom és kultúra” dr. Galgóczy Gábor, a Józsefvárosi KÉSZ Csoport akkori elnöke neve alatt került a kötetbe, de munkáik a Plébániai Zsinat során felmerült gondolatokat összesítik.

Azóta hitéleti, társadalmi, gazdasági körülményeink, a közösségi élet személyi és tárgyi feltételei jelentősen megváltoztak, így az iskolai hitoktatás bevezetésére, a kerületünket is érintő demográfiai változásokra, a pályázati lehetőségek bővülésére, Michels Antal atya, új plébánosunk érkezésére, valamint a közösségi terek folyamatban lévő felújítására utalva.

Ezért vált szükségessé, hogy újból áttekintsük: *hol tartunk, mi-ben szeretnénk változtatni, hova szeretnénk eljutni, mik a lehetőségeink.* Plébános a Képviselőtestületet kérte fel egy ezekkel a kérdésekkel foglalkozó „Munkadokumentum-tervezet” előkészítésére, amely vitaanyagként kerüljön a Plébánián működő közösségek és a hívek elé, s a hozzászólások figyelembevételével határozza meg az elkövetkező évek munkáját.

Az alábbiak tíz pontban tehát a Képviselőtestület gondolatait tartalmazzák. Kérjük a plébániai közösségeket és a híveket, hogy ezt a tervezetet olvassák el, beszéljék meg, jelezzék – lehetőleg szövegjavaslat formájában – módosítási, kiegészítési javaslataikat. Ezen túlmenően mérlegeljék, hogy az egyes részfeladatok és/vagy az önkéntes munkák (lásd 4. pont) közül mely feladatok megvalósításában tudnának részt vállalni. Észrevételeiket és „Vállalásaikat” a Plébániai Irodában vagy a sekrestyében adják le, illetőleg e-mailben juttassák el a Képviselőtestület elnökének (galgoczy.gabor@freemail.hu).

1. Evangelizálás, azaz a templom megtöltése: Templomunk mérete nagy, a hozzá tartozó hívek száma – új plébániák létrejötte, demográfiai változások és a főként diák albréplők arányának növekedése miatt – jelentősen csökkent. Ez részben megmagyarázhatja, hogy a szentmisék alkalmával napjainkban a templomtér üresebb, mint régebben. De természetesen mi sem vagyunk függetlenek attól az általános trendtől, hogy a hitéleti buzgalom – számarányát tekintve – minden téren csökken. Három területet látunk, ahol tehetünk valamit templomunk újbóli megtöltése érdekében:

- *Az „elvándorlás” csökkentése:* megakadályozni, hogy jelenlegi híveink – akár elköltözés után is – más egyházközségekbe vándoroljanak.

- *Régi hívek visszaszoktatása:* korábbi cserkészjeink, Regnumosaink, családközösségeseink megkeresése.

- *Újak toborzása:* ez a tulajdonképpeni evangelizáció.

Mindháromhoz vonzóvá kell tenni a templomba járást, a templomi programokat, de a templomon kívül is meg kell jelennünk. A közösség építés minden eszközével élnünk kell, ezekkel az utolsó pontban foglalkozunk.

Eszköztár: a miserend igényeknek megfelelő kialakítása; kisgyermekes családok bevonása; idősöknek és/vagy fiataloknak szóló speciális templomi programok; tematikus homília-sorozatok; gitáros, orgonás és gregorián misék váltakozása; komoly- és könnyűzenei programok; egyházközségünkben nem működő közösségek (pl. Shalom, Emmanuel, alfa-kurzus) meghívása; atyák megjelenése misék előtt és után a templomkapuban; szentmisék utáni kávézás, teázás, beszélgetések a templom előtt

és/vagy a közösségi terekben; stb. Vállalások: (-folyt. Köv.-)

**HÍVOM A CSALÁDOKAT 2016 MÁRCIUSÁBAN (II.)
Soroljatok fel olyan intézkedéseket, amelyek ugyan látszólag „családbarátok”, valójában azonban a munka világában a profit növelését szolgálják! Milyen szerepe lehet ilyen esetekben a közösségnek és a nagyszülőknek?**

„Most, mikor a világ a korlátok nélküli »szabadság« kínálta örömeiket gátlástalanul kiélvezi, kezdjük csak megérteni, milyen szomorú is ez a világ. A tiltott élvezetek csillogása abban a pillanatban elhalványul, amint már nem tiltottak. Hiába próbálják újra meg újra fényesíteni ezeket, kiderül, hogy fényük valójában véges. Az ember azonban a végtelenre szomjas.” (J. Ratzinger) Korunkban eluralkodott a mindent az anyagiaknak alárendelő szemlélet, az individualizmus és a hedonizmus, ezért az ember nehezen kap választ léte értelmét és célját kutató, identitását kereső kérdéseire. A választ Krisztus adja, amikor „az Atya és az Ő szeretete misztériumának kinyilatkoztatásával az embert is teljesen feltárja az embernek, és megmutatja neki magasztos hivatását”. (GS 22) Ennek fényében fedezhetjük fel Isten ránk vonatkozó terve, s a házasság és a keresztény család nagy értékei közötti összhangot, és találhatjuk meg identitásunkat.

A mai világ szemében értelmetlen vállalkozásnak tűnhet az önzetlenség, a mindent, magunkat is a másoknak ajándékozása, a teljes és felbonthatatlan egységre való törekvés. Aki azonban Krisztusra tekint, aki órá hallgat, az bátran megkockáztatja ezt az értelmetlenséget. A hamis csillogású világ ugyan igyekszik nevetségessé tenni a hűséget, az áldozatot és a lemondást, az örökké tartó szeretetet, az embert azonban, a mai világban élő embert is, vonzza és lenyűgözi a hiteles, teherbíró, gyümölcsöző és örök szeretet. Az ember akkor is, amikor a pillanat gyönyörét hajszolja, az igazi szeretetről álmodik, miközben a testi gyönyör után fut, vágyik a teljes odaadásra. „A teremtés kezdetén Isten férfivá és nővé alkotta őket. Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy testté lesz. Így már nem ketten vannak, hanem egy test.” (Mk 10,6–8)

Mi segít abban, hogy gyerekeitekben helyes identitást tudjatok kialakítani? Hogyan tudjátok nekik megmutatni, hogy mi a szabadság és a szabadosság közötti különbség? Hogyan tudjátok gyerekeiteket megóvni a médiából áradó házasság- és családelles propaganda befolyásától?

„Isten egyesíti az egymást szerető férfi és nő szívét, egyesíti őket felbonthatatlan egységben. Ez azt jelenti, hogy a házasság célja nemcsak az, hogy mindig együtt éljenek, hanem hogy mindig szeressék egymást. Jézus így állítja helyre az eredeti és eredetet adó rendet. (...) Egyedül Jézus ingyenes, húsvéti szeretete örültségének fényében válik érthetővé az egyetlen és halálig tartó házastársi szeretet ingyenességének örültsége.” (Ferenc pápa homíliája a családshinódust megnyitó misén, 2015. okt. 4.) Mondd, megkérdezted a lányodat – szólalt meg egy kis csend után a baráti társaság egyik férfi tagja – vagy akár a barátját akkor, amikor bejelentették, hogy „hajlandók” összeházasodni, hogy eddig miért nem, és most miért mégis? Nem – válaszolta a magas beosztású hivatalnok –, a mai fiatalok önállóak, nem szeretik, ha a döntéseik mögötti indokokat firtatják. Ők így látták jónak, és minthogy eddig jól megvoltak, nem volt okom feltételezni, hogy nyolcvévi együttélés után egyszer csak megunják egymást. Nem arról volt szó – kérdezte a társaság egyik nő tagja –, hogy ti, a szülők mindig is szerettedek volna, ha összeházasodnak, ők viszont sajnálták rá a pénzt? Aztán rájöttek, hogy ha „valaki” állja a költségeket – és ki más állhatta volna, mint ti –, akkor ez új szint vihet a talán mégis szürkülő kapcsolatukba. Bizony – vette át a szót a hivatalnok felesége –, én mindig is tudtam, hogy a lányom vágyik valami komoly, igazi kapcsolatra, de nem volt biztos abban, hogy a barátja az „igazi”, ezért nem mert véglegesen elköteleződni. A fiúnak meg jó és kényel-

mes volt ez így. Az idő ment, a lányom azt gondolta, hogy ha ez a kapcsolat megszakad, akkor ő hoppon marad; ha viszont összeházasodnak, stabilizálódik kapcsolatuk. Döntött, összeházasodtak, de arra nem számított, hogy számára a fiúból lett férj már nem lesz olyan fontos, hogy vele akár külföldre is elmenjen. Elváltak, így aztán tényleg hoppon maradt. Tudjátok, én azt gondolom – szolt közbe a társaság egy idősebb tagja –, hogy a világban zajló gyors változások miatt ránk telepedett az ideiglenesség kultusza. Minden változik, és abban a tévhitben élünk, hogy ami új, az jobb annál, mint ami már tegnap is megvolt. De mert minden változik, az új is hamar elavul, így az ideiglenes tárgyak, eszmék, kapcsolatok bűvöletében élünk. Pedig csak az állandóság adhat megnyugvást, az állandó és megbízható kapcsolat, a stabil és érett identitás, a gyökerekre épülő bizalom. A megállapodott emberek, családok és házaspárok arra vannak hivatva, hogy életükkel tanúsodjanak arról az örömről, amelyet csak az állandóság kultusza adhat.

Bíró László püspök